

ELFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 15 JUNI

Läsning

1 Kung 21:1-16

Jisreeliten Nabot hade en vingård i Jisreel bredvid Ahabs palats, kungens i Samaria. Och Ahab talade till Nabot och sade: »Låt mig få din vingård för att av den göra mig en köksträdgård, eftersom den ligger så nära mitt hus. Jag vill ge dig en bättre vingård i stället, eller om dig så behagar, vill jag ge dig pengar som betalning för den.« Men Nabot svarade Ahab: »Må Herren låta det vara fjärran ifrån mig att jag skulle låta dig få mina fäders arvedel.«

Då gick Ahab hem till sitt, missmodig och vred för det svars skull som jisreeliten Nabot hade gett honom, när denne sade: »Jag vill inte låta dig få mina fäders arvedel.« Och han lade sig på sin säng och vände bort sitt ansikte och åt ingenting. Då kom hans hustru Isebel in till honom och frågade honom: »Varför är du så missmodig, och varför äter du ingenting?« Han svarade henne: »Därför att när jag talade till jisreeliten Nabot och sade till honom: 'Låt mig få din vingård för pengar, eller om du så önskar, vill jag ge dig en annan vingård i stället', då svarade han: 'Jag vill inte låta dig få min vingård.' » Då sade hans hustru Isebel till honom: »Är det du som nu regerar över Israel? Stig upp och ät och var vid gott mod. Jag skall skaffa dig jisreeliten Nabots vingård.«

Därefter skrev hon ett brev i Ahabs namn och satte sigill under det med hans signetring och sände så brevet till de äldsta och förnämsta i Nabots stad, de som bodde där tillsammans med honom. Och hon skrev i brevet så: »Lys ut en fasta, och låt Nabot sitta längst fram bland folket. Och låt så två onda män sätta sig mitt emot honom, och låt dem vittna mot honom och säga: 'Du har talat kränkande mot Gud och kungen.' För så ut honom och stena honom till döds.«

Och de äldsta och förnämsta männen i staden, de som bodde där i hans stad, handlade i enlighet med det bud som Isebel hade sänt dem och som det var skrivet i brevet som hon hade sänt till dem. De lyste ut en fasta och lät Nabot sitta längst fram bland folket. Och de två onda männen kom och satte sig mitt emot honom. Och de onda männen vittnade mot Nabot inför folket och sade: »Nabot har talat kränkande mot Gud och kungen.« Då förde man honom utanför staden och stenade honom till döds. Därefter sände de bud till Isebel och lät säga: »Nabot har blivit stenad till döds.«

Så snart Isebel hörde att Nabot var stenad till döds, sade hon till Ahab: »Res dig och ta jisreeliten Nabots vingård i besittning, den som han vägrade att låta dig få för pengar. Ty Nabot är inte längre vid liv, utan han är död.« Så snart Ahab hörde att Nabot var död, reste han sig och begav sig iväg ned till jisreeliten Nabots vingård för att ta den i besittning.

Responsoriepsalm

Ps 5:2-3, 5-7 (R. 2b)

R. Herre, hör min suckan.

Lyssna, Herre, till mina ord,
hör min suckan.
Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gud,
ty jag åkallar dig. R.

Ty du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Halleluja

Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Matt 5:38–42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand*. Men jag säger er: väj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.«

TISDAG DEN 16 JUNI

Läsning

1 Kung 21:17–29

Herrens ord kom till tisbiten Elia. Han sade: »Res dig, gå iväg och möt Ahab, Israels kung, som bor i Samaria. Du träffar honom i Nabots vingård, dit han har gått ned för att ta den i besittning. Och du skall tala till honom och säga: 'Så säger Herren: Har du redan hunnit att både dräpa och tillträda arvet?' Därefter skall du tala till honom och säga: 'Så säger Herren: På samma ställe där hundarna har slickat Nabots blod skall hundarna slicka också ditt blod.' »

Ahab sade till Elia: »Har du slutligen funnit mig, du min fiende?« Han svarade: »Ja, jag har funnit dig. Eftersom du har sålt dig till att göra vad ont är i Herrens ögon, skall jag också låta vad ont är komma över dig och skall sopa bort dig, och av Ahabs hus skall jag utrota allt mankön, både små och stora i Israel. Och jag skall göra med ditt hus som jag gjorde med Jerobeams, Nebats sons, hus, och som jag gjorde med Baesas, Ahias sons, hus, därför att du har förtörnat mig och kommit Israel att synda. Också om Isebel har Herren talat och sagt: Hundarna skall äta upp

Isebel vid Jisreels murar. Ja, den av Ahabs hus, som dör i staden, skall hundarna äta upp, och den som dör ute på marken skall himmelens fåglar äta upp.«

(Ingen har heller varit som Ahab, han som sålde sig till att göra det som var ont i Herrens ögon, när hans hustru Isebel eggade honom till det. Mycken styggelse förödade han, genom att han följde efter de eländiga avgudarna, alldeles så som amoréerna hade gjort, vilka Herren fördrev för Israels barn.)

Men när Ahab hörde de orden, rev han sönder sina kläder och svepte säcktyg om sin kropp och fastade. Och han låg höljd i säcktyg och gick tyst omkring. Då kom Herrens ord till tisbiten Elia. Han sade: »Har du sett hur Ahab ödmjukar sig inför mig? Därför att han så ödmjukar sig inför mig, skall jag inte låta olyckan komma i hans tid. Först i hans sons tid skall jag låta olyckan komma över hans hus.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 11, 16 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.

Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.

Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina skulder.

Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt?

Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

ONSDAG DEN 17 JUNI

Läsning

2 Kung 2:1, 6-14

Vid den tid då Herren ville ta upp Elia till himmelen i en stormvind gick Elia och Elisa från Gilgal. Och Elia sade till Elisa: »Stanna här, ty Herren har sänt mig till Jordan.« Men han svarade: »Så sant Herren lever, och så sant du själv lever, jag lämnar dig inte.« Och de gick båda sin väg. Men femtio män av profetlärjungarna gick också iväg och ställde sig på något avstånd, längre bort, medan de båda stod vid Jordan. Och Elia tog sin mantel och vek ihop den och slog på vattnet. Då delade sig detta åt två sidor. Och de gick så båda på torr mark därigenom.

När de hade kommit över, sade Elia till Elisa: »Be mig om vad jag skall göra för dig, innan jag blir tagen ifrån dig.« Elisa sade: »Må en dubbel arvslott av din ande tillfalla mig.« Han svarade: »Du har bett om något svårt. Men om du ser mig, när jag blir tagen ifrån dig, då kommer det dock att ske dig så. Om inte, så sker det ej.«

Medan de nu gick och talade, syntes plötsligt en vagn av eld, med hästar av eld, och skilde de båda från varandra. Och Elia for i stormvinden upp till himmelen. Och Elisa såg det och ropade: »Min fader, min fader! Du som för Israel är både vagnar och ryttare!« Sedan såg han honom inte mer. Och han tog tag i sina kläder och rev sönder dem i två stycken.

Därefter tog han upp Elias mantel, som hade fallit av denne, och vände så om och ställde sig vid Jordanstranden. Och han tog Elias mantel, som hade fallit av denne, och slog på vattnet och sade: »Var är Herren, Elias Gud?« Då nu också Elisa slog på vattnet, delade det sig åt två håll, och han gick över.

Responsoriepsalm

Ps 31:20, 21, 24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn
bevisar dem som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 6:1-6, 16-18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG DEN 18 JUNI

Läsning

Syr 48:1-14

Elia framträdde, den glödande profeten,
vars ord flammade som en fackla.
Han sände hungersnöd över folket
och blev genom sin heliga iver mångas död.
Med Herrens ord höll han himlen stängd,
och tre gånger kallade han ner eld därifrån.
Hur ärad blev du inte, Elia, för dina underverk!
Vem kan berömma sig av att vara din like?
Du väckte den döde till liv med den Högstes ord,
från dödsriket räddade du honom.
Du störtade kungar i fördärvet
och lät stormän dö på sjukbädden.
På Sinai fick du höra om bestraffningen,
på Horeb om domen och vedergällningen.

Du smorde kungar till hämnare
och profeter till efterträdare åt dig.
Du fördes till himlen i en flammade stormby,
i en vagn dragen av eldhästar.
Du är bestämd för den tiden, står det skrivet,
då du skall mildra vreden innan den blossar upp
och vända faderns hjärta till hans son
och återupprätta Jakobs stammar.
Saliga de som har fått se dig
men också de som har somnat in i kärlek,
ty även vi skall få leva.
När Elia höljdes i stormbyn,
fylldes Elisha av hans ande.
Under sin livstid vek han aldrig för en furste,
och ingen gjorde sig till herre över honom.
Ingen uppgift var honom för svår,
och efter hans bortgång profeterade hans kropp.
Medan han levde gjorde han sällsamma ting,
och även efter döden var hans gärningar förunderliga.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-7 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Eld går framför honom
och förbränner hans ovänner runt omkring.
Hans blixtar lyser upp jordkretsen,
jorden ser det och bävar. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Alla de skall komma på skam som dyrkar gudabilder,
de som berömmar sig av avgudar,
honom skall alla gudar tillbe. R.

Halleluja

Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium

Matt 6:7–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det. Så skall ni be:

Vår fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

FREDAG DEN 19 JUNI

JESU HJÄRTAS DAG
Högtid

Första läsningen

5 Mos 7:6–11

Mose sade till folket: Du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud. Dig har Herren, din Gud, utvalt att vara hans dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden.

Det var inte för att ni är ett större folk än andra som Herren fäste sig vid er och utvalde er — ni är ju det minsta folket av alla. Men Herren älskade er och ville hålla sin ed till era fäder, och därför förde han er med stark hand ut ur slavlägret och befriade dig ur faraos, den egyptiske kungens, våld. Du skall veta att det är Herren, din Gud, som är Gud, den trofaste Gud som håller sitt förbund och visar godhet i tusen släktled mot dem som älskar honom och håller hans bud. Men han vedergäller omedelbart dem som försmår honom och tvekar inte att förintä den som gör det; han vedergäller honom omedelbart. Därför skall du troget följa den lag, de stadgar och föreskrifter som jag i dag ger dig.

Responsoriepsalm

Ps 103:1-4, 6-8, 10 (R. 8)

*När respensoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 667**. När den läses används följande text:*

R. Barmhärtig och nådig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren handlar rättfärdigt
och ger de förtryckta deras rätt.
Mose fick lära känna hans gärningar,
Israels folk hans verk. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

Andra läsningen

1 Joh 4:7-16

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss. Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sänt sin son att rädda världen. Om någon bekänner att Jesus är Guds son förblir Gud i honom och han i Gud. Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig

som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Matt 11:25–30

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

LÖRDAG DEN 20 JUNI

JUNGFURU MARIAS OBEFLÄCKADE HJÄRTA

Minnesdag

Läsning

Jes 61:9–11

Mitt släkte skall bli känt bland folken
och deras avkomma bland folkslagen.
Alla som ser dem skall märka på dem
att de är ett släkte som Herren har välsignat.
Jag gläder mig storligen i Herren,
och min själ fröjdar sig i min Gud,
ty han har klätt mig i frälsningens klädnad
och höljt mig i rättfärdighetens mantel,
liksom när en brudgum sätter högtidsbindeln på sitt huvud, eller liksom när en brud
pryder sig med sina smycken.
Ty liksom jorden låter sina växter spira fram
och en trädgård sin sådd växa upp,
så skall Herren, Herren låta rättfärdighet växa upp
och lovsång, inför alla folk.

Responsoriepsalm

1 Sam 2:1,4–8d (R. 1a)

R. Mitt hjärta jublar över Herren.

Mitt hjärta jublar över Herren,
Herren har upphöjt mitt horn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender,
jag gläder mig över din hjälp. R.

Herren bryter sönder hjältarnas bågar,
men de stapplande får rusta sig med kraft.
De som var mätta måste ta lega för bröd,
men de som hungrade hungrar inte mer.
Den ofruktsamma får föda sju gånger om,
men den som var barnrik vissnar bort. R.

Herren dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
Han gör fattig och han gör rik,
han slår ner och han reser upp. R.

Han upprättar den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn,
han låter honom sitta bredvid furstar,
han låter honom inta en äroplats. R.

Halleluja

Jfr Luk 2:19

V. Salig är du, jungfru Maria,
du som begrundade Herrens ord i ditt hjärta.

Evangelium

Luk 2:41-51

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta.

TOLFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 21 JUNI

Första läsningen

Jer 20:10-13

Jeremia sade:
Jag hör folkhopen viska:

»Skräck från alla håll!
Ange honom! Vi skall ange honom!«
Alla som stod mig nära
väntar nu på mitt fall:
»Kanske låter han lura sig,
så att vi får övertaget
och kan ta hämnd på honom.«
Men Herren står på min sida,
stark och fruktansvärd.
Därför skall mina förföljare snava,
de skall komma till korta
och stå där med skam,
de skall inte ha framgång –
en smälek som aldrig skall glömmas.
Herre Sebaot, du som prövar rättvist,
du som rannsakar njurar och hjärtan,
låt mig få se dig ta hämnd på dem,
ty dig har jag anförtrött min sak.
Sjung till Herrens ära!
Prisa Herren!
Ty han räddar den fattige
ur nidingars våld.

Responsoriepsalm

Ps 69:8–10, 14, 17, 33–35 (R. jfr 14c)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 648. När den läses används följande text:

R. Svara mig i din stora godhet.

Det är ju för din skull man hånar mig
och mitt ansikte rodnar av skam.
Jag har blivit en utstött bland mina bröder,
en främling för min moders barn.
Lidelsen för ditt hus har förtärt mig,
jag smädas av dem som smädar dig. R.

Jag kommer till dig med min bön,
må stunden vara den rätta.
Svara mig, Gud, i din stora godhet,
ge mig din trofasta hjälp.
Svara mig, Herre, i din trofasta godhet,
vänd dig till mig i din stora barmhärtighet. R.

De betryckta skall se det och glädjas,

ni som söker er till Gud skall få nytt mod,
ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte de fångna.
Himlen och jorden skall prisa honom,
haven och allt som rör sig i dem. R.

Andra läsningen

Rom 5:12–15

Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor därför att de alla syndade. Redan före lagen fanns alltså synd i världen, men synd räknas inte där det inte finns någon lag. Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte gjort sig skyldiga till en överträdelse som Adams. Och Adam motsvarar honom som skulle komma, men överträdelsen kan inte jämföras med nåden. Om alla dog genom en endas överträdelse, så har nu alla fått del av Guds överflödande nåd, nådegåvan som bestod i en enda människa, Jesus Kristus.

Halleluja

Joh 15:26b–27a

V. Sanningens Ande skall vittna om mig.
Också ni skall vittna, säger Herren.

Evangelium

Matt 10:26–33

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var inte rädda. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken. Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.«